

ΕΤΟΣ 53ον

12 'Ιουνίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (2715)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

«Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ»

Ἐορτή τῶν ἁγίων Πατέρων σήμερα. Τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα περιέχει νοουθεσίες τοῦ Παύλου στούς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, γιά τήν καλυτέρη διαποίμανση τῶν πιστῶν. Εἶναι ἀξιοθωγώτατες οἱ συμβουλές τοῦ ἀποστόλου Παύλου στούς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας. Ἦδειξε τό χαρακτήρα του ὁ Παῦλος. Ὁ ἐρμηνευτής Οἰκουμένιος λέγει γιά τό σημεῖο αὐτό· «Ἐνταῦθα χαρακτήρα διδασκαλίας δείκνυσι, τό ἄφθονον, τό ἄοκνον, καί τό συμπαθές», δηλ. δείχνει τό διδασκαλικό του χαρακτήρα πού ἦταν τό ἀνεπίφθονον, τό ἀκούραστο καί ἡ συμπάθεια. Δέ φθοноῦσε ὁ Παῦλος τοὺς συνεργάτες του. Ὁ Παῦλος ἔπασχε κυριολεκτικά γιά κείνους τοὺς πιστοὺς πού χάνονται, ἀλλῆ καί γιά κείνους πού γίνονται αἰτία νά χάνονται οἱ ἄλλοι. Ἦς δοῦμε μερικά στοιχεῖα τῆς ὁμιλίας του.

Διδασκαλία γιά τὰ χρήματα

Τῆ διδασκαλία του ὁ Παῦλος δέν τῆ συνέδεε μέ τὰ χρήματα. Ἦταν ἀνιδιοτελής ἡ ἱεραποστολική του προσπάθεια. «Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενός ἐπεθύμησα· αὐτοί γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καί τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί» (Πράξ. 20, 33-34), δηλ. δέν ἐπεθύμησα ὑλικά πράγματα, ἀφοῦ ἀκόμη καί γιά τίς ἀνάγκες μου δούλησα προσωπικά. Γνωρίζει πολὺ καλά ὁ Παῦλος πῶς ἡ ρίζα ὄλων τῶν κακῶν καί τῶν ἀντεγκλίσεων καί τῶν ἐρίδων καί τῶν παρεξηγήσεων εἶναι ἡ φιλαργυρία. Τό ἔργο ἑνός ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου τό καταστρέφει ἡ ἐπιθυμία τοῦ εὐαγγελιζομένου νά ζητάει χρήματα. Χάνει ὁ λόγος του τῆ δύναμή του. Δέν ἐνεργεῖ μέσα στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Ἦ Επειτα ἔδειξε πῶς ἔκανε ἐλημοσύνη καί ἱκανοποίησε τίς ἀνάγκες τῶν συνεργατῶν του μέ τὰ δικά του χρήματα κι ὄχι μέ τὰ ἀλλότρια. Τότε ἔχει ἀξία ἡ ἐλημοσύνη, ὅταν γίνεται μέ τὰ δικά μας χρήματα κι ἀπό τό ὑστέρημά μας. Ἦ Εφερε καί τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ πού εἶπε πῶς εἶναι μακάριο νά δίνει κάποιος ἐλημοσύνη παρά νά ζητᾷ χρήματα (Πράξ. 20, 35). Λένε οἱ Πα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. κ' 16-18, 28-36)

Ὁ Παῦλος ἀποχαιρετᾷ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλευσάμενος τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· **Προσέχετε σὺν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ** ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νόκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπανασάμην μετὰ δακρύων νοθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πάσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὐσί μετ' ἐμοῦ ὑπερέστησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείσ τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πάσιν αὐτοῖς προσήυξατο.

τέρες· «τό γάρ ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν διδόναι οὐ καλόν», δηλ. τό νά δίνει ἐλεημοσύνη ἀπό τά ξένα χρήματα δέν εἶναι καλό.

Διδασκαλία γιά τοὺς αἰρετικούς

Ἡ ἀλλο χαρακτηριστικό σημεῖο τοῦ Παύλου στήν ὁμιλία του εἶναι πῶς παραδέχθηκε πῶς ὑπάρχουν αἰρετικοί καί μάλιστα προφήτευσε πῶς θά ἐπιπέσουν πάνω στοὺς πιστοὺς ὅπως οἱ λύκοι πάνω στά πρόβατα· «ἐγὼ γάρ οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου» (Πράξ. 20, 29). Ἐδῶ, τονίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ὁ Παῦλος ἐπισημαίνει τά ἀκόλουθα. Πρῶτα πρῶτα μᾶς λέγει πῶς θά ἐλθουν αἰρετικοί σάν ἄγριοι λύκοι πού θά κατασπαράξουν τά πρόβατα καί θά προσπαθῆσουν νά ἀποσπάσουν μαθητές πίσω τους, γιά νά τοὺς κάνουν ὁπαδοὺς τους. Ἐπίσης τονίζει καί τό δεύτερο, πῶς αὐτὸς δέν θά εἶναι ἀνάμεσα τους γιά νά τοὺς ὑπερασπίσει καί νά ἀντιμετωπίσει τοὺς πονηροὺς αὐτοὺς εἰσβολῆις. Θά ξεσπάσει ἐμφύλιος πνευματικός πόλεμος μέ ἀπρόβλητες συνέπειες. Ἡ πιό βαριά ἀρρώστεια εἶναι ἡ αἵρεση, γιατί κατατρώγει τὴν Ἐκκλησία ἀπό μέσα καί τὴν ἐξουθενώνει. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, γιά τό ὁποῖο ἔχυσε τό αἷμα Του. «Ἐκκλησία γάρ ἐστὶ· μέγας ὁ κίνδυνος· αἷματι γάρ αὐτὴν ἐλυτρώσατο· πολὺς ὁ πόλεμος καί διπλοῦς» (Χρυσόστομος). Ὁλοσ ὁ κόπος τῶν αἰρετικῶν εἶναι νά ἀπο-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκείνες τίς ἡμέρες, ὁ Παῦλος εἶχε ἀποφασίσει νά προσπεράσωμεν τήν Ἔφεσον διά νά μή χρονοτριβήσῃ εἰς τήν Ἀσίαν. Ἦτο βιαστικός διά νά βρισκεται εἰς τά Ἱεροσόλυμα, ἐάν τοῦ ἦτο δυνατόν, τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπό τήν Μίλητον ἔστειλε εἰς τήν Ἔφεσον καί ἐκάλεσε τούς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὅταν δέ ἦλθαν πρὸς αὐτόν, τοὺς εἶπε, **Προσέχετε λοιπόν τοὺς ἑαυτοὺς σας καί ὀλιόκληρον τό ποιμνιον**, εἰς τό ὁποῖον τό Πνεῦμα τό Ἅγιον σᾶς ἐτοποθέτησε ἐπισκόπους, διά νά ποιμαίνετε τήν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν ἀπέκτησε μέ τό δικό του αἷμα. Διότι ξέρω τοῦτο, ὅτι μετά τήν ἀναχώρησίν μου θά μοῦν μεταξύ σας ἡλύκοι ἄγριοι καί δέν θά φεισθοῦν τό ποιμνίον, καί ἀπό σᾶς τοὺς ἰδίους θά ἐγερθοῦν ἄνδρες οἱ ὁποῖοι θά διαστρέψουν τήν ἀλήθειαν διά νά παρασύρουν τοὺς μαθητάς ὥστε νά ἀκολουθήσουν αὐτούς. Διά τοῦτο νά εἴσθε ἄγρυπνοι καί νά θυμᾶσθε ὅτι, ἐπί τριετίαν νύκτα καί ἡμέραν, δέν ἔπαυσα νά νουθετῶ τόν καθένα ἀπό σᾶς μέ δάκρυα. Καί τώρα, ἀδελφοί, σᾶς ἀφιερώνω εἰς τόν Θεόν καί εἰς τόν λόγον τῆς χάριτός του, ὁ ὁποῖος ἔχει τήν δύναμιν νά αὐξήσῃ τήν οἰκοδομήν σας καί νά σᾶς δώσῃ κληρονομίαν μεταξύ ὄλων τῶν ἁγιασμένων. Δέν ἐπεθύμησα κανενός τό χρῆμα ἢ τό χρυσάφι ἢ τόν ρουχισμόν. Ξέρετε σεῖς οἱ ἴδιοι ὅτι τὰς ἀνάγκας τὰς δικὰς μου καί τῶν συντρόφων μου ἐξυπηρέτησαν τὰ χέρια μου αὐτά. Σᾶς ἔδειξα, μέ κάθε τρόπον, ὅτι ἔτσι μέ τόν κόπον τῆς ἐργασίας σας πρέπει νά βοηθᾶτε τοὺς ἀδυνάτους καί νά θυμᾶσθε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πού εἶπε αὐτός ὁ ἴδιος: Εἶναι εὐτυχέστερον νά δίνῃ κανεὶς παρά νά παίρνη. Καί ὅταν εἶπε αὐτά, ἐγονάτισε μέ ὄλους καί προσευχήθηκε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

κτίσουν ἡαό καί ὀπαδοὺς ὄχι βέβαια γιά τόν Κύριο, ἀλλῆ γιά τόν ἑαυτό τους. Δέν ἐργάζονται οἱ αἰρετικοί γιά τή δόξα τοῦ Κυρίου, ἀλλῆ γιά τή δική τους. Ἔτσι ἐφιστᾶ τήν προσοχή τῶν πρεσβυτέρων νά ἐπαγρυπνοῦν καί νά φυλάσσουν τό ποιμνιο.

Διδασκαλία γιά τοὺς ποιμένες

Ἦ ἀλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας τοῦ Παύλου εἶναι ἡ μέριμνα γιά τήν πνευματική τροφοδοσία τῶν πιστῶν. Προσέχετε τόν ἑαυτό σας κι ὄλο τό ποιμνιο. Μάλιστα ἡλεγει πῶς αὐτός τρία ὀλιόκληρα χρόνια τοὺς κατηχοῦσε μέ δάκρυα στά μάτια νουθετώντας ἕνα ἕκαστον. Κανεὶς ποτέ δέν ἐκλαυσε τὰ ξένα βάσανα περισσότερο ἀπό τὰ δικὰ του, ὅπως ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Εἶχε μιάν εὐαισθησία νά σωθοῦν ὄλοι. Γι' αὐτό τό πράγμα προσευχόταν, νουθετοῦσε, ἔγραφε γράμματα, ἔκανε θυσίες, κοπίαζε ὑπερβαλλόντως, ἔτρεχε. Ἦ ἤξερε πολὺ καλῆ πῶς τό ἅγιο Πνεῦμα τόν εἶχε τοποθετήσει ποιμένα ὄλων τῶν χριστιανῶν. Τό ἴδιο ἔλεγε καί γιά τοὺς ἐπισκόπους. Ἦ ἔλεγε πῶς εἶναι ἐκλογή τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

12 Ιουνίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τῶν ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.),
Ἰνουφρίου († δ΄ αἰ.) καὶ Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθῳ († 734) ὁσίων.
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ιουνίου, τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

Ἡ ὠφέλεια ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Παύλου

Ἔχοντας ὑπόψη ὅλα αὐτὰ πού σημειώσαμε παραπάνω, ἀλλήλα καὶ τὰ ἄλληλα σημεῖα τῆς ὀμιλίας τοῦ Παύλου μπορούμε νὰ ὠφεληθοῦμε πολὺ. Πρῶτα πρῶτα πρέπει νὰ ἔχουμε τὴν ἀνιδιοτέλεια σέ ὅ,τι πνευματικό κάνουμε. Δέν ὠφελεῖ νὰ συνδέσουμε τὰ πνευματικά μέ τὰ χρήματα καὶ νὰ ἀποσκοποῦμε σέ ὑλικά ὀφέλη. Τότε καταστρέφεται ἡ δύναμη τῆς καλῆς πράξεως. Ὅ,τι κάνουμε πνευματικό, νὰ τό κάνουμε γιὰ τό Χριστό. Μετά νὰ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στοὺς πνευματικούς μας Πατέρες, νὰ προσέχουμε τὰ λόγια τους, νὰ ἀκοῦμε τίς ὑποδείξεις τους. Αὐτοὶ ἀγρυπνοῦν γιὰ μᾶς, ἀφοῦ θὰ δώσουν καὶ λόγο στό Θεό γιὰ τή συμπεριφορά τους ἀπέναντί μας. Δέν ὠφελεῖ νὰ παρακολουθοῦμε τοὺς αἰρετικούς, γιατί μᾶς μεταφέρουν τό πνεῦμα τῆς συγχύσεως καὶ τῆς ταραχῆς καὶ κάνουμε τὴν ἀλήθεια. Ἄς προσέξουμε τὰ λόγια τοῦ Παύλου καὶ θὰ ὠφεληθοῦμε πολὺ. Ἀμήν.
† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΘΕΟΛΟΓΕΙ

«Θεολογία εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πού συλλαμβάνεται ἀπὸ τίς ἄγνές, τίς ταπεινές καὶ ἀναγεννημένες πνευματικές ψυχές, καὶ ὄχι ὁμορφα λόγια τοῦ μυαλοῦ, πού φτιάχνονται μέ φιλολογικὴ τέχνη καὶ ἐκφράζονται μέ τό νομικό ἢ κοσμικὸ πνεῦμα... Οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἔβγαζαν ἀπὸ τὴν καρδιά τους τό θεῖο λόγο, ἢ τίς ἐμπειρίες τους ἀπὸ τίς πνευματικές μάχες ἐναντίον τοῦ κακοῦ καὶ ἀπὸ τὰ πυρὰ τῶν πειρασμῶν, τίς ὁποῖες ὁμολογοῦσαν ταπεινὰ ἢ ἔγραφαν ἀπὸ ἀγάπη, γιὰ νὰ βοηθήσουν ἐμᾶς τοὺς μεταγενέστερους. Ὁ Χριστιανὸς σώζεται μόνον μέ τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι μέ τὴ θεωρητικὴ ἐνασχόληση περὶ τὰ Θεῖα...».

Γέρον ΠΑΪΣΙΟΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμόνομο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὀμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>